

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4C/44/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818202919
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašovská
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7818202919.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Ivetou Farkašovskou, v spore žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 proti žalovanej N. E. R. , nar. XX.XX. XXXX, bytom J. X, XXX XX B., zast. JUDr. Ladislav Török, advokát, Šafárikova 8, 048 01 Rožňava, o zaplatenie 18.522,04 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 18.522,04 Eur, spolu s 6,49 % p.a. úrokom za úver zo sumy 17.098,02 Eur od 21.11. 2014 do zaplatenia a 5 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 18.522,04 Eur od 21.11. 2014 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania proti žalovanej v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou žiadal, aby súd zaviazal pôvodne žalovaných (teda aj Ing. S. E., nar. XX.XX. XXXX, bytom J. X, XXX XX B.) spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 18.522,04 Eur, spolu s 6,49 % p.a. úrokom za úver zo sumy 17.098,02 Eur od 21.11. 2014 do zaplatenia a 5 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 18.522,04 Eur od 21.11. 2014 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 1296091 6 11 bola so žalovanými uzatvorená Zmluva o mimoriadnom medziúvere č. 1296091 3 12 a stavebnom úvere č. 1296091 6 11 zo dňa 17.06. 2010, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným mimoriadny medziúver vo výške 18.600,- Eur. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 6,49 % p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 100,60 Eur a do pridelenia cieľovej sumy vkladať n účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 29,76 Eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaní zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,70 % p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 130,36 Eur. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 03.11. 2014 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa 20.11. 2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu mimoriadnej splatnosti úveru 20.11. 2014 bola celková výška dlžnej sumy 18.522,04 Eur, ktorá pozostáva z istiny 17.098,02 Eur a z nezaplatených úrokov za úver a nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v celkovej výške 1.424,02 Eur. Požadovaním predčasného splatenia úveru úverová zmluva nezaniká, žalobca v zmysle čl. VI. bod 3.a 4. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým úrokom za úver vo výške 6,49 % p.a. a zároveň celý zostatok dlhu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 4C/316/2015 - 36 zo dňa 03.11. 2015, ktorým uložil žalovaným 1/,2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 18.522,04 Eur spolu so 6,49 % p.a. úrokom za úver zo sumy 17.098,02 Eur od 21.11. 2014 do zaplattenia a 5,00 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 18.522,04 Eur od 21.11. 2014 do zaplattenia, alebo v tej istej lehote podať odpor s odôvodnením vo veci samej.

3. Žalovaní 1/, 2/ podali odpor proti platobnému rozkazu ktorý odôvodnili tým že návrh žalobcu považujú čiastočne za nedôvodný. Nemajú voči žalobcovi ním uvádzaný dlh. Sumu vo výške 18.522,04 Eur čo do dôvodu a výšky neuznávajú. Žalobca opiera svoj návrh o Zmluvu o mimoriadnom úvere č. 1296091 3 12 a stavebnom úvere č. 1296091 6 11 zo dňa 17.06. 2010 na základe ktorej na preklenutie obdobia do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení poskytol im žalobca mimoriadny medziúver vo výške 18.600,- Eur, pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa mimoriadny medziúver zmenil na stavebný úver a v súlade s dohodnutými podmienkami splácali na účet zmluvy o stavebnom sporení sumu 130,36 Eur. Žalovaný 1/ v rozhodnom období prišiel o zamestnanie a zhoršil sa mu zdravotný stav v dôsledku čoho nemohol pravidelne splácať svoj záväzok vyplývajúci z Úverovej zmluvy. Z uvedeného dôvodu dňa 20.11. 2014 žalobca odstúpil od tejto zmluvy a zároveň žiadal okamžité vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov. Nakoľko tak nevedeli urobiť je pravdou, že sa dostali do omeškania, avšak aj naďalej podľa svojich schopností a možností splácajú svoj záväzok žalobcovi.

4. Žalobca sa k odporu vyjadril tak, že zmluva o mimoriadnom medziúvere č. 1296091 3 12 a stavebnom úvere č. 1296091 6 11 bola uzavretá dňa 17.06. 2010. Čerpanie finančných prostriedkov medziúveru sa uskutočnilo dňa 07.07. 2010 - 945,71 Eur, dňa 07.07. 2010 1.322,31 Eur, dňa 07.07. 2010 12.611,98 Eur, dňa 07.07. 2010 3.587,40 Eur, dňa 07.07. 2010 na poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 116,10 Eur a poplatok za vydanie biankozmenky vo výške 16,50 Eur v zmysle Sadzobníka poplatkov a zúčtované v súlade s čl. II. Zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere "Poplatok za spracovanie medziúveru a za vystavenie biankozmenky sa zaúčtuje pri prvom poukázaní finančných prostriedkov medziúveru, takže celková výška poukazovaných finančných prostriedkov medziúveru bude znížená o výšku týchto poplatkov." Splátka úroku v štádiu medziúveru vo výške 100,60 Eur bola zaúčtovaná na úroky medziúveru (čl. II. časť medziúver bod 2) pri úrokovej sadzbe 6,49 % p.a. Zvyšok platby bol preúčtovaný na účet stavebného sporenia č. 1296091 6 11, výpis súdu doručili. Žalovaní 1/, 2/ riadne a včas plnili svoje záväzky do marca 2014, odkedy nebola poukázaná žiadna úhrada. V prípade, že by boli splnené podmienky zákona o stavebnom sporení a Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 17.06. 2010, nastala by zmena medziúveru na stavebný úver, pre ktorý bola dohodnutá mesačná splátka istiny aj úrokov. Z dôvodu porušenia zmluvných podmienok (omeškanie so splácaním), nedošlo k zmene medziúveru na stavebný úver. Vzhľadom k tomu úhrady na účet medziúveru boli započítané na úhradu úrokov. Na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti boli žalovaní 1/,2/ vopred upozornení výzvou zo dňa 11.08. 2014, ktorá bola prílohou žaloby. Žalovaní výzvu neprevzali v odbernej lehote. Vzhľadom na omeškanosť so splátkami od apríla 2014 do novembra 2014, žalobca dňa 20.11. 2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru s príslušenstvom v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a bodu 6.3 zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere. Pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti sa zúčtoval poskytnutý medziúver vo výške 18.600,- Eur s prostriedkami na prislúchajúcom účte stavebného sporenia, ktoré nasporili žalovaní, vo výške 1.501,98 Eur, čo predstavuje po započítaní istiny vo výške 17.098,02 Eur. Žalobca naďalej úročí čerpaný medziúver vo výške 17.098,20 Eur riadnu úrokovou sadzbou 6,49 % p.a. od 21.11. 2014 do zaplattenia v zmysle § 497 Obchodného zákonníka a čl. I. II. zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere. Ide o hlavný predmet plnenia. Žalobca uplatňuje od 21.11. 2014 (po vyhlásení mimoriadnej splatnosti) úroky z omeškania pri úrokovej sadzbe 5,00 % p.a. z nezaplattennej istiny 17.098,02 Eur, nezaplattených úrokov vyčíslených ku dňu 20.11. 2014 vo výške 1.041,82 Eur a poplatkov za vedenie účtu, upomínanie a poplatkov za poistenie vyčíslených ku dňu 20.11. 2014 vo výške 382,20 Eur na základe čl. VI. bod 4 zmluvy o úvere. Žalovaná suma 18.522,04 Eur vyčíslená ku dňu 20.11. 2014 pozostáva z : - istiny 17.098,02 Eur, nezaplattených úrokov do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 1.041,82 Eur, nezaplattených poplatkov do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 382,20 Eur. Od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti žalobca neúčtuje žiadne poplatky. Od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nebola poukázaná žiadna úhrada, čo sa nezhoduje s tvrdením, že žalovaní naďalej splácajú svoj záväzok (o čom ani nepredložili listinné dôkazy).

5. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 316/2015 - 135 zo dňa 21.08. 2018 súd zastavil konanie voči žalovanému 1/ z dôvodu, že na jeho majetok bol vyhlásený konkurz rozhodnutím OS Košice I. sp.zn. 32PdK/172/2018 a žalobu voči žalovanej 2/ vylúčil na samostatné konanie.

6. Súd 1. inštancie rozsudkom č.k. 4C/44/2018 - 30 zo dňa 11.04. 2019 rozhodol tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi 18.522,04 Eur, spolu s 6,49 % p.a. úrokom za úver zo sumy 17.098,02 Eur od 21.11. 2014 do zaplataenia a 5 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 18.522,04 Eur od 21.11. 2014 do zaplataenia, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania proti žalovanej v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

7. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 5Co 207/2019 - 61 zo dňa 18.02. 2020 rozsudok súdu 1. inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

8. V odôvodnení tohto zrušujúceho rozhodnutia okrem iného uviedol, že preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že prvoinštančný súd dospel k správne mu záveru, ak Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzavretú medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovanou a Ing. S. E. posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 1296091 6 11 bola so žalovanými uzatvorená Zmluva o mimoriadnom medziúvere č. 1296091 3 12 a stavebnom úvere č. 1296091 6 11 zo 17.6.2010, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným mimoriadny medziúver vo výške 18 600,- eur. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 6,49 % p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 100,60 eur a do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 29,76 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaní zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,70 % p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 130,36 eur. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom z 3.11.2014 žalobkyňa vyzvala žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornila, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou 5Co/207/2019 8 dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobkyňa 20.11.2014 vyhlásila mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu mimoriadnej splatnosti úveru 20.11.2014 bola celková výška dlžnej sumy 18 522,04 eur, ktorá pozostáva z istiny 17 098,02 eur a z nezaplatených úrokov za úver a nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v celkovej výške 1 424,02 eur. Požadovaním predčasného splatenia úveru úverová zmluva nezanikla a žalobkyňa v zmysle čl. VI. bod 3.a 4. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým úrokom za úver vo výške 6,49 % p.a. a zároveň celý zostatok dlhu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. Uviedol tiež, že súd v napadnutom rozhodnutí nevyhodnotil, či ním priznané poplatky, účtované žalobkyňou boli v súlade so Sadzobníkom a dohodou v úverových zmluvách. Rovnako neuviedol ani to, či poskytnutý úver neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, nevyhodnotil, či úroková sadzba, ako aj RPMN a poplatky boli dohodnuté v súlade s vtedy platnou právnou úpravou preto, ak súd zaviazal žalovanú na zaplataenie istiny s prísl. rozhodol predčasne. Po vrátení veci bude súd povinný vyhodnotiť, či zmluva obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, či poskytnutý úver neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, či úroková sadzba, RPMN a poplatky sú primerané a dohodnuté v súlade s platnou právnou úpravou.

9. Podľa § 1 ods. 2/ z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa

poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

10. Podľa § 9 ods. 1/ z.č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

11. Podľa § 9 ods. 1/ z.č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) odplatu podľa osobitných predpisov, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23, z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny

štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok, aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

12. Podľa § 11 ods. 1/ z. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

13. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

14. Podľa § 344 Obchodného zákonníka, od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

15. Podľa § 349 ods. 1/ Obchodného zákonníka, odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo zmeniť bez súhlasu druhej strany.

16. Podľa § 351 ods. 1/ Obchodného zákonníka, odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva alebo voľby tohto zákona podľa § 262, riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy.

17. Podľa § 261 ods. 6/ písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy aj zo zmluvy o úvere.

18. Podľa § 261 ods. 7/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa predchádzajúcich odsekov, ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom.

19. Podľa § 52 ods. 1/ zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 2/ Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 52 ods. 3/ Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4/ Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 54 ods. 1/ Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

24. Súd zistil nasledovný skutkový stav : na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola so žalovanými uzatvorená Zmluva o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXX X XX a stavebnom úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 17.06. 2010, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným mimoriadny medziúver vo výške 18.600,- Eur. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 6,49 % p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 100,60 Eur a do pridelenia cieľovej sumy vkladať n účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 29,76 Eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaní zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,70 % p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 130,36 Eur. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 03.11. 2014 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa 20.11. 2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu mimoriadnej splatnosti úveru 20.11. 2014 bola celková výška dlžnej sumy 18.522,04 Eur, ktorá pozostáva z istiny 17.098,02 Eur a z nezaplatených úrokov za úver a nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v celkovej výške 1.424,02 Eur. Požadovaním predčasného splatenia úveru úverová zmluva nezaniká, žalobca v zmysle čl. VI. bod 3.a 4. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým úrokom za úver vo výške 6,49 % p.a. a zároveň celý zostatok dlhu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. Do rozhodnutia súdu žalovaná (ani pôvodný druhý žalovaný) nič žalobcovi z dlžnej sumy nezaplatili.

25. Žalobca naďalej trval na žalobe a uvádzal, že uzatvorená zmluva o úvere predstavuje typovo zmluvu o úvere podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy. Závazok medzi žalobcom a žalovaným - spoludžníkom, vyplývajúci zo zmluvy o úvere je tak absolútnym obchodom, pričom súčasne spotrebiteľským vzťahom v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy. Uzatvorená Zmluva o úvere obsahuje podstatné náležitosti zmluvy o úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka. V čl. I. zmluvy o úvere je dojednaná výška poskytovaných finančných prostriedkov a v čl. I. a čl. II. časť Medziúver zmluvy o úvere je dojednaný úrok z medziúveru a tiež úrok stavebného úveru. Uzatvorená zmluva o úvere má písomnú formu v súlade s ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Uzavretá zmluva o úvere je konsenzuálnym kontraktom, a teda pre vznik záväzkov z nej tak postačovala len samotná dohoda zmluvných strán o podstatných náležitostiach. Čo sa týka poplatku za spracovanie medziúveru, v súlade čl. II časť mimoriadny medziúver zmluvy o úvere, si tento poplatok zúčtoval pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov bola znížená o výšku tohto poplatku. Nárok žalobcu ako veriteľa na poplatok za spracovanie medziúveru predstavuje nárok vyplývajúci priamo zo zákona, konkrétne ide o odplatu, ktorú je banka oprávnená od dlžníka požadovať v zmysle ustanovenia § 499 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník: „Za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.“ Na základe uvedeného je zrejmé, že zmluvné dojednanie odráža obsah zákonného ustanovenia. Vyplatená suma bola znížená o sumu poplatku za spracovanie medziúveru, ktorý bol vyčíslený priamo v zmluve o úvere, a teda je nutné ho považovať za individuálne dojednaný, aby žalovaná (spolu s dlžníkom z úver. zmluvy) neboli osobitne zaťažení povinnosťou uhradiť tento poplatok. Žalobca žalovaným peňažné prostriedky na úhradu tohto poplatku požičal, čím im de facto vyšiel v ústrety, aby nemusel poplatky hradiť z vlastných prostriedkov, pričom akýkoľvek nárok na vrátenie tohto poplatku je už premlčaný. Žalobca a žalovaná si v zmluve o úvere v čl. II. časť Medziúver rovnako dojednali poplatok za biankozmenku, nakoľko s

vystavením, vedením a uchovávaním biankozmenky vznikajú žalobcovi náklady. V čase vyhotovenia zmenky, bolo zabezpečenie pohľadávky zmenkou prípustné. Pričom uvádzame, že žalobca nepristúpil k vyplneniu biankozmenky a uplatňuje si pohľadávku len z titulu zmluvy o úvere. Aj v tomto prípade žalobca žalovaným prostriedky na úhradu tohto poplatku požičal, aby klient nemusel poplatok hradiť z vlastných prostriedkov. Pričom akýkoľvek nárok na vrátenie tohto poplatku je už premlčaný. Čo sa týka poistenia, dlžník z úverovej zmluvy dobrovoľne požiadaval o rizikové životné poistenie pre prípad smrti na základe samostatného súhlasu zo dňa 11.05.2010, na základe ktorého pristúpil dlžník do poistenia ako poistená osoba. V prípade poistnej udalosti, t.j. smrti dlžníka, by poistné uhradilo zvyšok nesplatennej časti úveru a úver by bol tak splatený. Žalobca s dlžníkom súčasne dojednal úrok za medziúver 6,49 % p.a. počas trvania poistenia poistenej osoby a prípadné zvýšenie úrokovej sadzby o 0,2% p.a. od nasledujúceho dňa mesiaca po vyradení z poistenia. Uvedené dojednanie predstavuje hlavný predmet zmluvy o úvere, preto uvedené dojednanie nemožno posudzovať z hľadiska jeho prijateľnosti, resp. neprijateľnosti. Žalobca pritom nikdy svojvoľne nedisponoval s úrokovou sadzbou medziúveru. Všetky ďalšie poplatky uplatňované za upomienky boli vyčíslené v súlade so sadzobníkmi poplatkov platných pre ten ktorý účtovný rok. Ohľadom nároku žalobcu na zmluvné úroky za úver odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru má žalobca za to, že tento vyplýva priamo z Obchodného zákonníka (OBZ) a nevylučujú ho ani žiadne ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, či ustanovenia iného právneho predpisu prijatého na ochranu spotrebiteľa, nakoľko veriteľ má nárok na zmluvný úrok za úver od poskytnutia peňažných prostriedkov až do ich reálneho vrátenia. Podľa § 497 OBZ: „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“ Aplikácia Obchodného zákonníka na právny vzťah založený zmluvou o úvere vyplýva priamo zo zákona, z kogentného ustanovenia § 1 OBZ a § 261 ods. 6 písm. d) OBZ (v rozsahu, v akom neodporujú úprave obsiahnutej v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Citované ustanovenie priznáva veriteľovi právo požadovať nielen vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov, ale zároveň aj právo na úroky z úveru za stav nedostatku, absencie požičanej sumy istiny. Veriteľ totiž až do reálneho vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov nemá skutočnú možnosť disponovať týmito prostriedkami a stráca zisk. Úroky za úver sú vlastne plnením zo strany žalovaných ako cena obetovanej príležitosti žalobcu nakladať s poskytnutými peňažnými prostriedkami a dosiahnuť zisk. Možnosť disponovať peňažnými prostriedkami žalobca nemá až do momentu ich vrátenia, nie len do momentu splatnosti úveru, nakoľko po zosplatnení úveru prostriedky sú stále v dispozícii dlžníka, hoci protiprávne. Splatenosťou úveru nezaniká povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky, menia sa len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť splniť. Povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky za úver nie je novou povinnosťou, ktorú by dlžník pred tým nemal. Zmena podmienok potom spočíva o. i. v tom, že sa celá pohľadávka stáva splatnou na žiadosť veriteľa bez ohľadu na dohodnutú lehotu vrátenia. S názorom, podľa ktorého má platiť dlžník úroky za úver až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov, sa stotožňuje I odborná literatúra. V zmysle Beckovho komentára k Obchodnému zákonníku (§ 502 OBZ) platí: „Úrok z úveru je vlastne cena (úplata) za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov, a preto má dlžník zásadne platiť tento úrok za skutočnú dobu užívania, t.j. do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi.“ Podľa komentára EPI k Obchodnému zákonníku (§ 503 OBZ) platí: „Všeobecne platí, že dlžník je povinný platiť úroky len za dobu od poskytnutia peňažných prostriedkov do ich faktického vrátenia, teda nie do doby, keď ich mal podľa zmluvy vrátiť. To sa vzťahuje tak na prípady, kedy dlžník platí predčasne, t. j. pred dobou stanovenou v zmluve, aj na prípady, kedy k vráteniu peňažných prostriedkov došlo po uplynutí doby a dlžník je s platením v omeškaní.“ Ustanovenie § 503 ods. 1 OBZ spája splatnosť záväzku platiť úroky so splatnosťou záväzku vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. A contrario, pokiaľ nedôjde k vráteniu poskytnutých peňažných prostriedkov, dlžník je povinný platiť úroky z úveru, a teda nie len do doby vyhlásenia splatnosti úveru. Názor, podľa ktorého veriteľovi prináleží úrok za úver za skutočnú dobu užívania poskytnutých peňažných prostriedkov, teda do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi vyslovil napr. aj Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení zo dňa 16.12.2015, č. k. 41Cob/403/2015-201. Názor, podľa ktorého veriteľovi prináleží úrok za úver za skutočnú dobu užívania poskytnutých peňažných prostriedkov, teda do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi vyplýva aj z uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.01.2014, č. k. 10Co/128/2013-63, uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.06.2015, č. k. 14Co/108/2014-64, uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. 12. 2015, č. k. 41Cob/403/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.01.2016, č. k.: 43Cob/239/2015, uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.03.2016, č. k.: 4Cob/5/2016, uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.10.2016, č. k.: 5Co/412/2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 09.05.2017, č. k. 9Co/90/2016, ďalej z rozhodnutí Krajského súdu v

Košiciach sp. zn. 5Co/250/2017, sp. zn. 5Co/257/2017, sp. zn. 5Co/311/2017, sp. zn. 5Co/32/2017 či rozhodnutí Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/366/2017.

26. Právny zástupca žalovanej tvrdil, že žalobkyňa môže mať nárok na zmluvné úroky nanajvýš do momentu zosplatenia úveru, nakoľko žalovaná týmto momentom stratila možnosť užívať peniaze žalobcu. Uvedený názor zastáva aj Najvyšší súd SR, Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 01.07. 2020 sp.zn. : 4Obo 143/98 (R 59/1998) ako odvolací súd (§10 ods. 2 OSP) uviedol, že „Odvolací súd v tejto súvislosti upozorňuje, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania (§ 369 OBZ)“ (Najvyšší súd SR sa v tejto veci vyjadroval k zmluve o úvere podľa ust. § 497 OBZ v spore obchodnoprávnom). Analogicky možno dospieť k názoru, že rovnaký prístup je potrebné uplatniť aj v prípade spotrebiteľských sporov. Práve spotrebiteľ je stranou sporu, ktorá je istým spôsobom v konaní znevýhodnená - nemá a nemôže mať taký kapitál, také právne zázemie a prehľad ako podnikateľ, preto by bolo nelogické priznávať uvedenú ochranu podnikateľom v obchodnoprávných sporoch a nepriznať ju spotrebiteľovi. Rovnako v konaniach pred Okresným súdom Prešov sp.zn.: 29C/131/2011 - 127 a Krajský súdom v Prešove sp.zn. : 1Co/30/2012 - 145 súdu po zosplatení úveru odmietli veriteľovi priznať zmluvné úroky spolu s úrokmi z omeškania.

27. Žalobca trval na tom, že v súvislosti s nárokom na úrok za úver po vyhlásení splatnosti a nárokom na úroky z omeškania, žalobca si dovoľuje poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019, spis. zn. 6Cdo/113/2018, kde NS SR dal do pozornosti odvolaciemu súdu „...rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 07.09.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankciovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej splatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“ Tak, ako sa žalobca vo veci vyjadril vo svojom podaní zo dňa 24.04.2020, podľa komentára EPI k Obchodnému zákonníku (§ 503 OBZ) platí: „Všeobecne platí, že dlžník je povinný platiť úroky len za dobu od poskytnutia peňažných prostriedkov do ich faktického vrátenia, teda nie do doby, keď ich mal podľa zmluvy vrátiť. To sa vzťahuje tak na prípady, kedy dlžník platí predčasne, t. j. pred dobou stanovenou v zmluve, aj na prípady, kedy k vráteniu peňažných prostriedkov došlo po uplynutí doby a dlžník je s platením v omeškaní.“ Ustanovenie § 503 ods. 1 OBZ spája splatnosť záväzku platiť úroky so splatnosťou záväzku vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. A contrario, pokiaľ nedôjde k vráteniu poskytnutých peňažných prostriedkov, dlžník je povinný platiť úroky z úveru, a teda nie len do doby vyhlásenia splatnosti úveru. Názor, podľa ktorého veriteľovi prináleží úrok za úver za skutočnú dobu užívania poskytnutých peňažných prostriedkov, teda do doby skutočného vrátenia úveru veriteľov bol vyslovený aj v rozhodnutiach krajských súdov, tak ako ich žalobca uviedol vo svojom podaní zo dňa 24.04.2020.

28. Súd preskúmaním predmetnej úverovej zmluvy dospel k záveru, že neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, úverová sadzba, RPMN - poplatky, tak ako sú uvedené v zmluve sú primerané a dohodnuté v súlade s platnou právnou úpravou.

29. Z rozhodnutia NS SR 5Cdo 42/2020 zo dňa 16.06. 2020 vyplýva záver o tom, že z ustanovenia § 497 a § 502 ods.1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. U spotrebiteľských úverov je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy (§ 9 ods.2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch). To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov, v § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov. Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v

dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

30. Súd teda považoval nárok žalobcu voči žalovanej za dôvodný v celom rozsahu a žalobe vyhovel.

31. Podľa § 517 ods. 1/, 2/, 3/ Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Ak ide o omeškanie s plnením vecí, zodpovedá dlžník za jej stratu, poškodenie alebo zničenie, ibaže by k tejto škode došlo aj inak.

32. Súd rozhodol aj o povinnosti žalovanej zaplatiť úrok z omeškania z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. od 21.11. 2014 podľa § 3 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z.

33. Podľa § 232 ods. 3/ CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

34. Súd posudzoval dôvodnosť návrhu žalovanej na umožnenie splácania dlžnej sumy v splátkach po 100,- Eur a zistil, že takýmito splátkami by žalovaná dlh žalobcovi zaplatila za dobu 15,5 roka, čo súd považuje za neprimerane dlhý čas, preto v súlade s vyššie cit. zák. ustanovením rozhodol o plnení v zákonnej lehote.

35. Žalovaná žiadala o trovách konania rozhodnúť podľa § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

36. Citované ustanovenie zákona umožňuje súdu nepriznať nárok na náhradu trov konania strane sporu, ktorej inak tento nárok patrí. Z toho vyplýva, že pri rozhodovaní o trovách konania by mali úvahy o aplikácii ust. § 257 C.s.p. nadväzovať na záver o vzniku nároku na náhradu trov konania jednej z procesných strán. V ďalšom rade je potrebné mať na zreteli, že aplikácia citovaného ustanovenia zákona pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú kumulatívne splnené dve podmienky: jedná sa o dôvody hodné osobitného zreteľa a o ide o výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti pritom zákon bližšie nedefinuje, ale výklad ponecháva na súdnu prax. Tá k dôvodom hodným osobitného zreteľa zahŕňa napríklad neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti sporu, zložitosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobitné pomery strany sporu, či nízky príjem (por. Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1540s, str. 942). Prirodzene, nemožno vylúčiť, že v okolnostiach konkrétneho prípadu súd vzhľadne aj iný ako právnu praxou už aprobovaný dôvod pre uplatnenie sudcovskej moderácie pri rozhodovaní o trovách konania. To však neznamená, že takýto dôvod môže byť ľubovoľný; nech už je akýkoľvek, nesmie podľa názoru odvolacieho súdu stratiť na mimoriadnosti a ani sa minúť zmyslu sudcovskej moderácie, ktorým je 1Co/121/2019 11 dosiahnutie spravodlivého usporiadania nákladov vynaložených stranami v spore. Ani len tvrdenie strany o jeho nepriaznivých sociálnych pomeroch bez ďalšieho kritéria výnimočnosti, mimoriadnosti a spravodlivosti, naplnenie ktorých je pre použitie moderačného oprávnenia pri rozhodovaní o trovách konania nevyhnutne potrebné, rozhodne nenapĺňa. Súd v tejto súvislosti poukazuje na výstižný záver, formulovaný Ústavným súdom Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2862/07 zo dňa 5.11.2008, v zmysle ktorého ust. § 150 O.s.p. (pozn. odv. súdu: obdobne § 257 C.s.p.) neslúži na zmierňovanie majetkových rozdielov medzi procesnými stranami, ale na riešenie situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne hájil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, obdržal

náhradu nákladov, ktoré pri tejto činnosti účelne vynaložil. Z tohto pohľadu k stavu nepriaznivej sociálnej situácie strany, ktorá v súdnej praxi nie je nijak ojedinelá a už vôbec nie výnimočná, musí pristúpiť aj iná okolnosť, ktorá či už sama alebo v spojení so sociálnou situáciou navodí taký mimoriadny stav, kedy by bolo nespravodlivé, aby strana, ktorá neúspešne uplatňovala alebo bránila právo, musela nahradiť trovy protistrane, alebo ako už bolo zmienené, aby za daných okolností úspešná strana obdržala náhradu vynaložených nákladov konania. Nepriaznivá sociálna situácia sama o sebe nepredstavuje univerzálny ani automaticky uplatniteľný dôvod pre nepriznanie náhrady trov konania nie len čo do výnimočnosti ale ani čo do spravodlivého usporiadania pomerov. Akiste totiž len nemajetnosť žalobcu nebude dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalovanému v prípade, ak si takýto stav žalobca privodil úmyselne alebo neospravedlňiteľnou neobstaranosťou a zrejme nie je potrebné bližšie zdôvodňovať ani postoj, že takýto ohľad by nebolo spravodlivé brať na šikanózne žaloby, bezhlavo uplatňované nároky, či už z hľadiska obsahu žaloby alebo žalovaných subjektov, ale ani na účelovú obranu žalovaného v spore. Z toho teda vyplýva, že len skutočnosť nepriaznivej sociálnej situácie, pokiaľ by ju strana preukázala, pre záver o aplikovateľnosti ust. § 257 C.s.p. na rozhodnutie o trovách konania, nepostačuje. Je nevyhnutne potrebné poznať tiež ďalšie fakty týkajúce sa jej osobných, zárobkových a majetkových pomerov, dôvodov, pre ktoré sa v tvrdenej sociálnej situácii ocitla a aj širšie okolnosti prípadu, v rozsahu nevyhnutnom pre záver o mimoriadnosti posudzovanej veci a aj pre vylúčenie prvkov účelovosti, zjavného zneužívania práv alebo zrejmej procesnej nezodpovednosti. (viď rozhodnutie KS v Košiciach č.k. 1Co/121/2019 - 234 zo dňa 13.05. 2020) . Žalovaná nepreukázala dôvodnosť rozhodnutia o trovách konania podľa § 257 CSP.

37. Súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1/ CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca mal vo veci plný úspech, súd mu teda priznal plnú náhradu trov konania.

38. Rozhodol tiež o tom, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, v zmysle § 262 ods. 2/ CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd Košice, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 363 CSP sa v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z. - Exekučného poriadku).